

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Crisis Theologica

Cárdenas, Juan de

Sevilla, 1687

Cap. II. Prima quæstio deciditur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75689)

esse capacem absolutionis, qui ignorat mysteria, ubi videtur abstrahere ab ignorantia invincibili, & vincibili. In secunda parte specificatur magis ignorantia vincibilis, & culpabilis, & exprimit ea duo mysteria, affirmatque, sic ignorantem hæc mysteria esse capacem absolutionis.

9. Præmitto tertio, quomodo intelligenda sit ea prima pars propositionis damnata, quæ dicit, esse capacem absolutionis eum, qui ignorat mysteria Fidei; an intelligatur generaliter de omnibus mysterijs Fidei, an solum de aliquibus? Et quidem si loqueretur solum de aliquibus indeterminate, ea propositionis pars non esset damnabilis; certum enim est, capacem esse absolutionis eum, qui ignorat aliqua mysteria Fidei; sunt enim aliqua, ad quæ explicite credenda non tenetur fidelis necessitate medij, neque necessitate præcepti: quale est, quod Christus D. sepultus fuerit in sepulchro novo, & multa alia, quæ sunt in Evangelio de gestis Christi Domini. Quare sensus propositionis damnata, & prioris eius partis est de omnibus Mysterijs Fidei, vel de omnibus præcipuis ex obligatione credendis.

10. Præmitto quarto, quinque quæstiones esse in præsentibus decidendas: Prima est, an hic damnetur propositio affirmans, capacem esse absolutionis, qui ignorat invincibiliter mysteria credenda explicite necessario necessitate medij? Secunda est, an ignorans culpabiliter Mysteria Trinitatis, & Incarnationis sit capax absolutionis? Et an pars affirmativa quæstionis maneat hic damnata? Tertia est, an ignorans inculpabiliter eadem duo mysteria sit capax absolutionis? Quarta est, an dum dicitur in hoc decreto incapax absolutionis, intelligatur esse incapax illiciti-

te, an etiam invalide? Quas quæstiones singulas per singula capita decidemus.

CAPVT II.

Prima quæstio deciditur

S V M M A R I V M.

Prima quæstio de ignorante invincibiliter, quæ explicite credenda sunt necessitate medij. num. 11.

Qui hæc ignorat, est incapax absolutionis. num. 12.

Afferere esse capacem damnatur in hac propositione. num. 13.

11. **P**rima quæstio est, an hic damnata maneat propositio quæ asserat, [capacem esse absolutionis eum, qui ignorat etiam invincibiliter mysteria, quæ explicite credenda sunt necessario necessitate medij? Exemplum est in eo, qui ignorans Deum esse remuneratorem remuneratione æterna accedit ad confessionem, & petit absolutionem à confessario. Constat enim ex disert. Fidem explicitam Dei vt remuneratoris retributione æterna esse medium simpliciter necessarium ad iustificationem.

12. Et primo quidem tamquam certum tenendum est, cum non esse capacem absolutionis. Patet. Non est capax absolutionis, qui non adhibet medium necessarium ad iustificationem; nam quod est medium necessarium ad iustificationem, est medium necessarium ad absolutionem, sed qui ignorat Deum vt remuneratorem, non adhibet medium necessarium ad iustificationem; cum Fides explicita, & notitia Dei vt remuneratoris sit medium necessarium ad illam; ergo qui id ignorat,

Ccccc rat,

rat, etiam invincibiliter non est capax absolutionis.

13. Deinde dicendum est, eam propositionem sub illis formalibus terminis conceptam, esse damnatam in hoc decreto. Etenim prima pars propositionis damnata, ut dixi cap. precedenti, cum non possit habere sensum particularem, habet utique sensum universalem, de omnibus mysterijs Fidei, vel de omnibus præcipuis ex obligatione credendis; sed in hoc sensu universali, quod [capax est absolutionis, qui ignorat omnia mysteria Fidei, vel omnia præcipua] continetur ista, [capax est absolutionis, qui ignorat mysteria Fidei necessaria necessitate medij.] ergo etiam hæc propositio damnata manet. Nam sicut est de Fide, quod Deus vult, Petrum salvum fieri; quia est de Fide, quod Deus vult omnem hominem salvum fieri, quia prima continetur in secunda: ita in hac universali. [Ignorat omnia mysteria Fidei] includitur hæc [ignorat mysteria Fidei, quæ sunt necessaria necessitate medij.] Et ideò propositio quæ loquitur de prima, loquitur de secunda; & ubi damnatur prima, damnatur, & secunda.

CAPVT III.

An ignorans culpabiliter ea duo mysteria sit capax absolutionis?

SVMMARIVM.

Qui ignorat hæc Mysteria Trinitatis, & Incarnationis non est capax absolutionis. num. 14.

Quid faciet confessarius cum rustico, de quo suspicatur esse ignarum. num. 15.

Dum suspicatur, & nequit fieri cer-

tior, absolvat num. 16.

Etiam si certus sit de ignorantia rustici moribundi, absolvat sub conditione. num. 17. & 18.

An id contineatur sub damnatione. num. 19.

14. **P**ARS affirmans in hac questione est, quæ expresse damnatur in hoc decreto tamquam scandalosa; hæc enim est secunda pars propositionis damnata: censeoque, eam esse evidenter fallam. Probatur. Nō est capax absolutionis, qui actualiter peccat mortaliter, dum absolvitur, ut ostendi in 3 part. Cris. Theolog. disp. 70. cap. 4. art. 2. sed qui ignorans culpabiliter hæc duo mysteria absolvitur, iste peccat mortaliter, dum absolvitur: ergo est incapax absolutionis. Probatur minor. Nam licet hoc præceptum ad discendi doctrinam Christianā de his mysterijs, quia affirmativum est, non obliget pro semper, sed in talibus circumstantijs, at nulla circumstantia vrgentior considerari potest, dum homo vivit, quam circumstantia confessionis Sacramentalis; unde tunc peccat mortaliter, quia tunc vrget præceptum. Deinde, quia etiam est præceptum non ignorandi, sive non differendi notitiam horum mysteriorum, & hoc modo obligat semper, & pro semper. Unde tunc peccat mortaliter, quia tunc vrget præceptum non differendi eam notitiam. Præterea, quod hæc ignorantia culpabilis sit peccatum mortale, dubitari non potest, cum materia præcepti sit a deo gravis.

15. Inquires primo. Quid ergo faciet confessarius qui vocatus ad conferendum Sacramentum Pœnitentiæ homini moribundo rustico, & in sylvis continuo commoranti, præsumit eum esse ignarum horum mysteriorum; & quia summè gravatus est infirmitate, non potest inquirere, an habeat